

מראי מקומות - יבמות

מד:

חלוצתו, דפסולה לכהונה משום זונה. אולם כ' הערוך לנר דדוחק לפרש כן, ולכן פי' דנפק"מ דגרושה פסולה משום זונה לענין מלקות הוא, דלוקה שנים, משום גרושה ומשום זונה. ותוס' ישנים פי' דלא כרש"י, דמיירי לענין דפסולה לתרומה.

ג. הכל מודים בבא על חייבי כריתות שהולד פגום וכו'
 ע' בשו"ת עונג יו"ט (ק"ט), שדן אם ממזר כהן יש לו דין חלל לכהונה או לא [אם יכול לאכול תרומה, לעבוד עבודה, וכו']. ובסוף דבריו הביא מש"כ השו"ת הרשב"א (סי' אלף ר"א) להביא רא"י מסוגיין, דכיון דאי' דבא על חייבי כריתות נקרא פגום, אלמא דפסול לכהונה. ודחה העונג יו"ט, דאולי רק לר' יהושע כן, דס"ל דאינו ממזר, אבל לדידן דממזר הוא, אולי אינו תופס בו גם הפסול לכהונה. (ולכאו' יש לקיים ראיית הרשב"א, דאיך שיך לומר "הכל מודים" שהוא פגום, אם לדידן אינו פגום ורק ממזר, אלא ודאי לכ"ע גם פגום הוא.)

א. איכא למיפרך מה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת, ועוד, היא תועבה, וכו'

הק' המהרש"א, ע"כ א' מהני קושיות ליתא, דאי הפירכא על הק"ו היא פירכא גמורה, א"כ ל"ל קרא למעט בניה, מהכ"ת שנפסלו בניה. ות"י בדוחק דודאי הפירכא היא פירכא גמורה, וגם ידע דאפשר לדרוש דרשה אחרת מהא דהיא תועבה, אלא דה"ק, א"נ לא הוה הפירכא פירכא גמורה, מ"מ מנ"ל למילף האי ק"ו אליבא דשמעון התימני, הא איכא למידרש היא תועבה ואין בניה תועבין. והמתרץ השיב דכיון דאיכא למדרש מיני' ואין צרתה תועבה, מסברא לית לן למדרש ואין בניה תועבין.

ב. והיא פסולה

פרש"י, לכהן, דזונה היא. והעיר התוס' ישנים, הא כבר היתה פסולה לכהונה מדין גרושה. וכ' די"ל דכוונת רש"י על קרובת